

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szedlár Anna Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Szedlár Anna ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Pajor Andrea jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Közép-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróság 13.K.34.227/2007/32. sorszámú végzésével kijavított, 2009. április 23-án kelt 13.K.34.227/2007/29. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 30. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 13.K.34.227/2007/29. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

Az első fokú adóhatóság általános forgalmi adónemben végzett ellenőrzést a felperesnél 2005. IV. negyedévére vonatkozóan, melynek eredményeként határozatával a felperes terhére 4.058.000 Ft jogosulatlan áfa-visszaigénylést állapított meg, kötelezte továbbá 2.029.000 Ft adóbírság megfizetésére. A keresettel támadott határozati indokolás szerint a felperes a tulajdonában álló vadászház felújítására, átalakítására kötött szerződést a N. Kft-vel, melytől 6 db számlát fogadott be és 4.013.000 Ft előzetesen felszámított általános forgalmi adót helyezett levonásba. A N. Kft. a P. Kft-vel, az E. Kft-vel végeztette a munkákat és a M. Kft. biztosította az építési anyagokat. Az adóhatóság szerint a felperes által befogadott számlák hiteltelenek, a számlázott gazdasági esemény nem történt meg, a N. Kft. az építési naplót nem tudta bemutatni. Az alvállalkozók tényleges munkavégzése nem állapítható meg, előtársaságként engedélyhez kötött munkát jogellenesen vállalt, az elkészült munkát a felperes előbb vette át, mint ahogyan azt a N. Kft. az alvállalkozóktól átvette volna.

Az alperes 8529533311 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az adóhatóság az ellenőrzési határidőt túllépte, a tényállást nem tisztázta, a számlák tartalmilag és formailag hitelesek, a gazdasági események megtörténtek, sérült az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 130. §-a is.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az első fokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indokolásában hivatkozott az Art. 86. § (1) bekezdésére, 92. § (1) bekezdésére, 97. § (4)-(6) bekezdéseire, 104. § (1) bekezdésére, 106. § (1) bekezdésére, az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 32. § (1) bekezdésére, 35. § (1) bekezdésére, 43. § (1) bekezdésére. Megállapította, hogy az adóhatóság az ügyintézés határidejét túllépte, de az eljárási jogszabálysértés nem eredményezi a hatóság döntésének megalapozatlanságát.

Az adózó csak hiteles bizonylat alapján vonhatja le az általános forgalmi adót, az a bizonylat hiteles, amely a valóságban is végbement gazdasági eseményt rögzít. Az első fokú bíróság álláspontja szerint az adóhatóság a P. csak formális „kapcsolódó vizsgálatot” folytatott le, ezért az ellenőrzés eredményei nem vonhatók le a felperesnél. Az alperes megalapozatlanul állította, hogy a N. Kft. építési engedélyköteles tevékenységet végzett, ezzel kapcsolatban a tényállás megállapítása mellett az adóhatóság indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Az E. Kft. tevékenységével kapcsolatban az alperes nem indokolta, hogy a munkát egy személy miatt nem végezhetette volna el.

Az első fokú bíróság kifejtette, hogy az új eljárás során kizárólag a P. Kft. és az E. Kft. számláira alapított adólevonás jogszerűségét kell az adóhatóságnak vizsgálnia, a többi számlát nem. E körben kell a tényállást maradéktalanul feltárni.

Az első fokú bíróság jogerős ítélete ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását azzal, hogy a vitatott számlák hiteltelenek, az adóhatóság az ellenőrzés során mindent megtett, hogy a tényállást teljes körűen feltárja. A vadászház teljes felújítása engedélyköteles, az E. Kft. nevében egy személy nem végezhetette el a munkát, a M. Kft. hiteltelen számlái a másik két alvállalkozóra is kihatással vannak.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Áfa tv. 32. § (1) bekezdése értelmében az adóalany kizárólag az adóköteles gazdasági tevékenysége érdekében beszerzett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás során ráhárított előzetesen felszámított általános forgalmi adót vonhatja le a fizetendő adójából. Az adólevonás feltétele az Áfa tv. 35. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a formailag és tartalmilag hiteles számla alapján gyakorolható. Tartalmilag akkor tekinthető hitelesnek a számla, ha a gazdasági esemény a valóságban is a számlában szereplő felek között ment teljesezésbe.

A számlák tartalmi vizsgálatánál is érvényes az Art. 97. § (4) bekezdése, mely szerint az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, kivéve, ha a törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi. Az első fokú bíróság ennek tükrében vizsgálta, hogy a számla formai hiteltelenségével kapcsolatban az adóhatóság eleget tett-e a tényállás feltárási kötelezettségének, valamint határozata indokolási kötelezettségére.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint az első fokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a P. Kft. és az E. Kft. vonatkozásában tényállás feltárási kötelezettségének, illetve a határozat indokolási kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget, így e körben a határozat jogszerűsége nem volt megállapítható. A Legfelsőbb Bíróság jogi álláspontja szerint is az adóhatóságnak további vizsgálatra, ellenőrzésre van szüksége ahhoz, hogy megalapozott jogi álláspontot tudjon kifejteni a felperes általános forgalmi adó levonási jogának jogszerűségével kapcsolatban.

Mivel a felperes sem felülvizsgálati, sem csatlakozó felülvizsgálati kérelmet nem nyújtott be, ezért a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróságnak a M. Kft.-vel, az ellenőrzési határidő túllépésével, illetve az Art. 130. §-ával kapcsolatos megállapításait érdemben nem vizsgálhatta.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A perveztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes felperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentességre figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. március 11.

**Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó  
bíró, Dr. Darák Péter sk. bíró**